

РЕШЕНИЕ

№ 5018

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4558** по описа за **2023** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 18353/15.05.2023 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 113912/25.04.2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от В. Н. В. с ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8 срещу решение без номер от 20.03.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 103 състав, по НАХД № 15140/2021 г. по описа на съда, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 7452/06.10.2021 г., издадено от началник отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в АПИ, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 500 лв. на основание чл. 53, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 2 от Закона за пътищата за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗДвП, вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС /Наредбата/. С оспореното решение глобата е намалена на 1 000 лв.

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на основания за отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че съгласно Закона за пътищата и Наредбата

водачът няма отговорност за издаване и ползване на разрешително, тъй като заявлението за неговото издаване се подава от собствениците на тежки и/или извънгабаритни ППС или лицата, които извършват превозите – превозвачи по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на Закона за автомобилните превози. Изложени са аргументи, че при извършената проверка е следвало да присъства представител на МВР, а не само контролен орган от АПИ. Според касатора, по отношение на налагането на административно наказание на водача следва да намери приложение чл. 177, ал. 3 от ЗДвП. Моли за отмяна на решението на СРС, както и на издаденото НП.

В касационното производство В. Н. В. е редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - началник отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в АПИ – редовно призован, не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител юрк. Н. е постъпил отговор по касационната жалба, в който моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: на 15.09.2021 г., в 09:30 часа, на път II-18, на 500 м., преди разклона за [населено място], в посока [населено място] - [населено място], В. Н. В. управлявал и осъществявал движение на ППС /МПС/ с четири оси, с две управляеми оси марка „И.“, модел „Тракер“ с рег. [рег.номер на МПС] , като същият превозвал товар - пясък за бетон, количество 26,960 т., с товарителница № 11951.

В хода на движение на превозното средство, същото било спряно за проверка. При проверката, чрез техническо средство - ролетка № 1313/18, било измерено разстоянието между осите, което било 1,42 м., а чрез електронна везна модел „DFW-KR“ № 118807, била премерена натовареността на ос на двойната задвижваща ос - на 3-та и 4-та ос. При измерването било констатирано претоварване на трета и четвърта ос на ППС. Допустимото натоварване, следвало да бъде 19 тона, а натоварването на посочените оси било 29. 265 тона.

В хода на проверката, контролните органи изискали от водача на ППС да представи разрешително или квитанция за платени пътни такси за движение на извънгабаритно МПС за дейности от специално ползване на пътищата, но такива не били представени от В..

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 0008122/15.09.2021 г. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1 б. „а“ от Закон за пътищата във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11/2001 г. на МРРБ, като актът бил връчен на жалбоподателя В., който го приел без възражения.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление /НП/ № 7452/06.10.2021

г., с което на В. Н. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 500 лв. на основание чл. 53, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 2 от Закона за пътищата за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗДВП, вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС /Наредбата/.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда извършеното нарушение от В. В. е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Относно размерът на наложената глоба – 2 500 лв., съдът е направил извод, че той е необосновано определен над законоустановения минимум от 1 000 лв., поради което го е намалил до размер от 1 000 лв.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати нарушения, а по същество е приел материалната законосъобразност, като е обсъдил наведените оплаквания от касатора и в настоящето производство с въззивната жалба въз основа на писмените доказателства, представени по преписката.

По делото е установено по категоричен начин, че В. В. е управлявал извънгабаритно ППС по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на Наредбата, тъй като натоварването на двойната задвижваща ос на МПС – 3-та и 4-та ос е било 29,265 t при максимално допустими 19 t, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредбата. Водачът на ППС не е предоставил разрешение за движение на извънгабаритно ППС /по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на Наредба № 11 от 2001 г., в случая чието натоварване на осите и обща измерена маса е над допустимите по Наредбата стойности/, като е следвало да провери какви са натоварванията, съответно параметрите на ППС с пълния му товар и да не нарушава забраната на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП, като извърши движение на това ППС по път от републиканската пътна мрежа. Предвид това, от административнонаказващия орган правилно е била ангажирана отговорността на водача на ППС, който е нарушил изрична законова забрана.

Правилна е преценката на СРС, че от административнонаказващия орган не е обоснована необходимостта от налагане на санкция в размер над законоустановения минимум, тъй като нарушението е извършено за първи път и по повод изпълнение на служебни задължения.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на касационния ответник разноски за касационната инстанция на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 20.03.2023 г., постановено по НАХД № 15140/2021 г. по описа на СРС, НО, 103 състав.

ОСЪЖДА В. Н. В. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8 да заплати на Агенция пътна инфраструктура сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.